

THE FOOD AND AGRICULTURE ORGANIZATION OF THE UNITED NATIONS EN DE BOSCHBOUW

door

Ir F. W. Malsch.

I. De organisatie en de conferentie te Quebec.

Op de "United Nations Conference on Food and Agriculture", die van 18 Mei—3 Juni 1943 in Hot Springs (Virginia) is gehouden, zijn de grondslagen gelegd voor de stichting van een permanente internationale organisatie, de "Food and Agriculture Organization of the United Nations" (afgekort F.A.O.), die ten doel heeft de voedselvoorziening en, in verband daarmee de landbouw over de geheele wereld zoodanig te regelen, dat er geen gebrek meer behoeft te worden geleden. "Freedom from want and fear" is het uitgangspunt geweest van deze conferentie, waarvan de acte door 45 landen (waaronder Nederland) is ondertekend.

Aanvankelijk is de boschbouw in Hot Springs niet in de beschouwingen betrokken, doch bij het uitwerken van de op de conferentie genomen besluiten en de voorbereiding voor de stichting van de definitieve organisatie door de daartoe ingestelde "Interim Commission", bleek al spoedig dat de boschbouw hier niet buiten kan blijven. Op grond daarvan heeft de interim commissie in Maart 1944 een „Technical Committee on Forestry and Primary Forest Products" ingesteld, wier rapport op 25 April 1945 als "Third report to the Governments of the united nations by the interim commission on food and agriculture" werd gepubliceerd.

Het verband tusschen land- en boschbouw is dusdanig, dat het niet mogelijk is om voor den landbouw voorschriften en regelingen te ontwerpen, zonder den boschbouw daarbij te betrekken. Voor de verhoudingen in Nederland spreekt dit misschien minder duidelijk, doch als wij denken aan de toestanden in de berglanden, waar de landbouw in de dalen goeddeels afhankelijk is van de aanwezigheid van bosch in de bergen (schermbosschen), dan zal het duidelijk zijn dat reeds daarom aan het bosch een plaats moet worden ingeruimd. Ook voor groote gebieden in China en Noord Amerika heeft de geschiedenis ons geleerd dat bosch niet ongestraft kan worden opgeruimd ten behoeve van den landbouw.

Het is echter niet de bedoeling om het bosch slechts in de beschouwingen te betrekken voorzoover het voor de voedselvoorziening en dus voor den landbouw van belang is; ook de boschproducten (hout e.d.) zullen op dezelfde wijze worden behandeld als de producten van den landbouw. Het gaat dus niet slechts om "food", al was de voedselvoorziening van de wereld het uitgangspunt, doch om alle producten van den bodemcultuur (dus ook katoen e.d.) met inbegrip van de visscherij.

Er zijn door de op de conferentie te Hot Springs ingestelde Interim Commissie, waarin Nederland vertegenwoordigd was door Mr. M. P. L. Steenberghe en Ir L. A. H. Peters, vele voorbereidingen getroffen ten behoeve van de te stichten blijvende organisatie en van de eerste conferentie. Deze voorbereidingen betreffen in de eerste plaats de publicatie van een 3 tal rapporten, t.w.

a. Eerste rapport, inhoudende uiteenzettingen over het doel en de functie van F.A.O., een ontwerp voor de constitutie van de organisatie, ontwerp regelingen voor de administratie, het beheer en de finantiën.

b. Tweede rapport over de verhouding tot het Institut International d'Agriculture te Rome.

c. Derde rapport over den boschbouw en boschproducten, reeds hiervoor genoemd.

Daarnaast ontwierp de Interim Commissie reglementen, zoowel voor de blijvende organisatie als voor de eerste conferentie, een agenda, e.d.

Belangrijk voorbereidend werk werd voorts gedaan door enkele door de Interim Commissie aangewezen technische subcommissie's, die hun meening ten beste hebben gegeven over hetgeen F.A.O., zal hebben te doen om haar doel te bereiken. Er zijn subcommissie's geweest voor de volgende onderwerpen:

1. Nutrition and Food Management.
2. Agricultural Production.
3. Forestry and Primary Forest products.

4. Fisheries.
5. Statistics.

Aldus voorbereid kon op 16 October 1945 in het hotel Chateau Frontenac in Quebec de eerste Pearsonie worden geopend door den Voorzitter van de Interim Commissie, Mr. L. B. Pearson, Canadeesch gezant te Washington. De Nederlandsche delegatie was als volgt samengesteld:

- als lid (member) van het congres, de Minister van Landbouw, Visscherij en Voedselvoorziening, S. L. Mansholt;
- als plaatsvervangend lid (alternate);
- Ir S. L. Louwes, Directeur-Generaal van de Voedselvoorziening;
- als toegevoegde leden (associates):
- a. Prof. G. A. Ph. Weyer, Directeur van de Nederlandsch-Indische Escomptomaatschappij;
- b. Ir L. A. H. Peters, Rijkslandbouwconsulent bij den Buitenlandschen Landbouwvoorlichtingsdienst te Washington;
- als adviseurs (advisors):
- a. Dr M. J. L. Dols, Hoofd van de Afdeling Voedingsvraagstukken van het Rijksbureau voor de Voedselvoorziening in Oorlogstijd;
- b. Drs D. J. van Dijk, Hoofd van de Afdeling Visscherijen van het Ministerie van Landbouw, Visscherij en Voedselvoorziening, tevens Voorzitter en Directeur van het Bedrijfschap voor Visscherijproducten;
- c. Prof. Dr B. C. P. Jansen, hoogleeraar in de chemische physiologie aan de Universiteit van Amsterdam, tevens Directeur van het Nederlandsch Instituut voor Volksvoeding;
- d. Ir F. W. Malsch, Inspecteur, tevens plaatsvervangend Directeur van het Staatsboschbeheer.

Na een welkomswoord door den vertegenwoordiger van het Canadeesche gouvernement, dat namens de vereenigde naties werd beantwoord door de Fransche en Indische gedelegeerden, is de constitutie achtereenvolgens geteekend door aanvankelijk 30 landen. Nadien is dit aantal nog met enkele uitgebreid.

Vervolgens zijn de reglementen voor de conferentie vastgesteld, waarna door elk der leden mededeelingen zijn gedaan over de door F.A.O. te volgen gedragslijn. Veelal waren daarin verwerkt de toestanden, zooals die zich in de verschillende landen op het gebied van voedselvoorziening en landbouwvoerende. Uit den aard der zaak bleek de oorlogstoestand vrijwel overal de allesbeheerschende factor te zijn. Er zijn voorts de na de te noemen commissies benoemd:

Commissie A voor Policy and Program, die het eigenlijke technische werk heeft samengebundeld dat door de volgende 6 sub-commissie's is verricht:

- a. *Committee I* on Nutrition and Food management onder voorzitterschap van Prof. A. Mayer (Frankrijk).
- b. *Committee II* on Agriculture onder voorzitterschap van Dr Archibald (Canada). Ir S. H. Louwes (Nederland) en Cardon (U.S.A.) waren vice-voorzitter van deze belangrijke subcommissie.
- c. *Committee III* on Forestry onder voorzitterschap van S. Graves (U.S.A.).
- d. *Committee IV* on Fisheries onder voorzitterschap van F. Thors (Ysland).
- e. *Committee V* on Marketing onder voorzitterschap van Broadley (U.K.).
- f. *Committee VI* on Statistics onder voorzitterschap van J. Saenz (Mexico).

Commissie B voor Organization and Administration, met de volgende subcommissies:

- a. *Committee* on Rules and Procedure
- b. " " Finance
- c. " " administrative arrangements.
- d. " " constitutional and diplomatic questions.

Tenslotte is nog benoemd een Executive Committee (uitvoerend comité) bestaande uit 9 leden, dat het werk van de organisatie zal vergemakkelijken in de perioden die liggen tusschen de opeenvolgende conferenties.

Het zou te ver voeren de rapporten van deze vele commissies te bespreken, doch ik heb gemeend een en ander te moeten vermelden om een inzicht te kunnen geven in den opzet van de conferentie, in verband met den opzet van de organisatie.

De werkwijze is nu zoo geweest dat de hiervoor genoemde sub-commissie's de aan hen toegewezen onderwerpen in studie hebben genomen en daarover rapporten hebben opgesteld, die onderscheidenlijk in de Commissies A en B zijn vastgesteld en vervolgens in de plenaire zitting van de conferentie zijn aangenomen. Op deze wijze is dus, ten aanzien van de organisatie en administratie, en — wat het belangrijkste is — ten aanzien

van het practisch te verrichten technische werk een grondslag gelegd en zijn richtlijnen gegeven, in gemeen overleg opgemaakt door vertegenwoordigers van de belanghebbende naties, waarmede de Directeur-Generaal van F.A.O. aan het werk kan gaan. Uit de rapporten van de commissie B wil ik slechts vermelden dat getracht zal worden de reeds door andere internationale organisaties op het gebied van den land- en boschbouw begonnen werkzaamheden voort te zetten, door deze organisaties in F.A.O. te doen opgaan. Voorts zijn regelingen getroffen voor de verdeling der aan het werk van F.A.O. verbonden kosten. Nederland draagt voor het eerste jaar 1,38 % van de totale kosten.

Zooals bekend zal F.A.O. een blijvende organisatie zijn. De zetel van de organisatie is nog niet vastgesteld; in afwachting daarvan zullen de werkzaamheden voorloopig in Washington geschieden. Aan het hoofd van de organisatie staat een Directeur-Generaal met een staf van technisch en administratief personeel. Als eerste Directeur-Generaal is van heden tot 31 December 1947 benoemd Sir John Boyd Orr, adviseur van de Engelsche delegatie, die als Schotsch landbouwer en humanist, belangrijk wetenschappelijk werk heeft verricht op het gebied van de voedingsleer. Als zijn adviseur is aangewezen Ir S. H. Louwes, die reeds thans contact heeft opgenomen met de regeeringen der Europeesche landen om de werkzaamheden van de F.A.O. in te leiden.

De Directeur-Generaal zal moeten zorg dragen voor de uitvoering van de rapporten der sub-commissies. Deze rapporten zijn zoodanig ingericht dat zij na een betrekkelijk korte inleiding, over bepaalde onderdeelen, aanbevelingen ("recommendations") opsomt, die of onmiddellijke behandeling vereischen of pas na eenigen tijd de aandacht vragen.

F.A.O. zal moeten werken als een "clearinghouse", waar de verschillende landen inlichtingen kunnen vragen over de kwesties die voor hen van belang zijn. Anderzijds moeten de deelnemende landen de noodige inlichtingen verstrekken die de Directeur-Generaal vraagt. Vooral ten aanzien van statistische gegevens en zaken die het marktwezen raken en die uit den aard der zaak voor het werk van F.A.O. van grondleggende beteekenis zijn, is dit van veel belang. Men stelt zich voor in de toekomst, op verzoek, deskundigen-commissies naar bepaalde landen te zenden om deze behulpzaam te zijn bij het oplossen van bepaalde problemen.

Een belangrijke taak ligt voorts in het coördineeren, hetgeen sterk tot uiting komt bij het werk der proefstations. Voorts zal moeten worden getracht het onderwijs en de voorlichting, alsmede de productie, de landbouw-industrie en het credietwezen te bevorderen.

Het slagen van F.A.O. zal in hoofdzaak afhangen van de goodwill van de verschillende landen. Er zullen veel moeilijkheden moeten worden overwonnen, hetgeen duidelijk is gebleken in de vergaderingen van de subcommissie voor het marktwezen. Het zal inderdaad niet gemakkelijk zijn de wereldproductie en de verdeling van landbouw-producten, visch en hout zoodanig te regelen dat er zal zijn "freedom from want", zonder dat de bijzondere, dikwijls met politiek verweven belangen van de verschillende landen in het gedrang komen. Toch zal F.A.O. moeten trachten te bereiken dat productie en consumptie hand in hand gaan en dat overproductie, met als gevolg marktontwrichting en vernietiging van voedingsstoffen wordt voorkomen.

II. De Boschbouw.

In de boschbouwcommissie zijn de volgende landen vertegenwoordigd geweest: Australië, België, Canada, China, Cuba, Tsjecho-Slowakije, Denemarken, Frankrijk, Griekenland, Guatemala, Indië, Irak, Luxemburg, Mexico, Nederland, Nieuw Zeeland, Noorwegen, Philippijnen, Polen, Unie van Zuid-Afrika, Rusland, Groot-Britannië en de Ver. Staten van Amerika.

In de eerste zittingen van deze commissie hebben de boschbouw-deskundige vertegenwoordigers van deze landen korte inleidingen gehouden over den toestand van het boschwezen in hun land, aangevuld met beschouwingen over de wijze waarop samenwerking met FAO is gedacht. Vervolgens zijn de boschbouwrapporten, die de Interim Commissie heeft samengesteld aan de orde gesteld; zij zijn aanvaard als grondslag voor het boschbouwprogramma voor F.A.O. Ook is besproken de verhouding tusschen F.A.O. en andere internationale organisaties, zooals het Institut International d'Agriculture te Rome, Union Internationale des Institutes de Recherches Forestières, het Centre International de Sylviculture, het Comité International du Bois en het Imperial Forestry Bureau. Algemeen bleek men van gevoelen te zijn, dat het ondoelmatig is dat meer dan één internationale organisatie op hetzelfde gebied werkzaam zal zijn, zoodat de wenschelijkheid werd uitgesproken te trachten tot een nauwe samenwerking te komen. In enkele gevallen bleek het wenschelijk te trachten de bestaande organisatie geheel

in F.A.O. te doen opgaan. In verband met de verschillende structuur van genoemde organisaties zal hiervoor een verschillende procedure moeten worden gevolgd.

Daarna zijn 6 sub-commissies aangewezen, bestaande uit 5 of 6 personen, die de in het hierna te bespreken rapport genoemde onderdeelen in studie hebben genomen en daarover verslag aan de boschbouw-commissie hebben uitgebracht. Een sub-commissie onder voorzitterschap van den vertegenwoordiger voor den boschbouw van Frankrijk, Mr. Leloup, heeft de verslagen van de eerstgenoemde sub-commissies samengevat tot een eindrapport. Dit eindrapport, dat achtereenvolgens is vastgesteld in de boschbouwcommissie, in commissie A en in de plenaire zitting van de conferentie, vormt de leidraad voor het werk dat de Directeur-Generaal ten aanzien van den boschbouw zal hebben te verrichten.

Uit dit rapport blijkt dat er veel landen zijn die niet in eigen houtbehoefte kunnen voorzien en die moeten trachten de bosschen die zij hebben uit te breiden, te verbeteren en tot hooger productie te brengen. Zij moeten een zuinig gebruik maken van het beschikbare hout.

Voorts zijn er landen, die thans nog over uitgestrekte boschoppervlakten beschikken doch die, gezien de ervaring der laatste 20 jaren, deze bosschen met veel bezien zullen moeten beheeren en exploiteeren om de houtvoorraden, die niet onuitputtelijk zijn, op peil te houden.

Een derde groep vormen de landen, die thans nog te landerijen onder de gevoelen van de ontbossingen in vroegere eeuwen en die nu tot aanleg van bosch moeten overgaan, niet alleen ter wille van de zoo noodige houtproductie, maar vooral om een doelmatig gebruik van den grond, ook voor den landbouw, mogelijk te maken.

Tenslotte zijn er landen, vooral in de tropische streken, waar zeer uitgestrekte bosschen voorkomen, die een belangrijke reserve vormen voor de houtvoorziening van de wereld. Deze landen zullen wegen moeten zoeken en vinden, om deze bosschen zoodanig te beheeren en te exploiteeren dat zij zoowel voor de houtvoorziening der wereld als voor het welzijn van de bevolking dier landen hun volle sociaal-economische betekenis verkrijgen.

Uit den aard der zaak moet elk land de boschpolitiek voeren, die het noodig acht, doch F.A.O. zal de hoofdlijnen voor die politiek kunnen aanbevelen. Als grondslag daarvoor zal F.A.O. de jaarlijksche productie-capaciteit van alle bosschen moeten kennen, alsmede de jaarlijksche houtbehoefte van de bevolkingsgroepen van de geheele wereld. Voorts zal het noodig zijn, de nadeelige invloeden, die de oorlog direct en indirect op de bosschen, de houtvoorziening en de houtindustrie heeft gehad, zoo spoedig mogelijk weg te nemen.

Op grond van de inleidingen van de vertegenwoordigers der verschillende landen zijn de volgende algemeene grondslagen opgesteld voor een breed opgezette boschpolitiek, waarbij met de natuurkundige en de demografische factoren en met de economische belangen van de bevolking der onderscheiden landen rekening is gehouden.

Ten aanzien van de *instandhouding der bosschen* is gebleken dat het eigenlijke boschbeheer in de verschillende deelen van de wereld op zeer verschillende wijze wordt gevoerd: In de gematigde streken geeft dit beheer geen, bijzondere technische moeilijkheden, doch wel economische en wel in het bijzonder met betrekking tot het particuliere boschbezit. In de landen, die nog niet een hooge graad van ontwikkeling hebben bereikt, in het bijzonder die in de tropische streken, zijn nog veel technische moeilijkheden te overwinnen, waarbij het boschbouwkundig onderzoek goed werk kan verrichten.

Boschbranden blijven zorgelijk, vooral in Canada, de Vereenigde Staten van Amerika en Rusland. Het is een technisch, doch ook een administratief probleem, vooral sinds de regeeringen der onderscheiden landen de organisatie van de wijze van bestrijding tot zich getrokken hebben en de kosten daarvan geheel of gedeeltelijk dragen.

Ten aanzien van ziekten en plagen is vooral wetenschappelijk onderzoek en uitbouw van de technische bestrijding noodig.

Zooewel de veeweiding in bosschen als de landbouwtusschenbouw ("nomadic agriculture" of "shifting cultivation") moet in het boschbelang door verbetering van den land- en boschbouw tot oplossing worden gebracht.

De mededeelingen van de verschillende vertegenwoordigers der landen hebben aangegeven dat ten aanzien van de *boschverbetering* nog vele middelen toepassing kunnen vinden. Genoemd kunnen worden: gebruik van kunstmest, selectie van zaad, verbetering van rassen en verbetering van gereedschappen, voorts verlaging van belastingen voor particuliere boschbezitters (vergl. onze Natuurschoonwet 1928).

De *bebossing* van woeste gronden moet door de overheid worden bevorderd, waarbij subsidies en al of niet rentelooze voorschotten stimuleerend kunnen werken (vergl. het

systeem der bebossching met renteloos voorschot van woeste gemeentegronden in Nederland).

De *instandhouding van den grond* ("soil conservation") is een zeer belangrijk punt, waarbij de boschbouwer met den grondkundige moet samenwerken.

De *oorlogschade* aan bosschen noopt tot de volgende maatregelen:

- a. vermindering van de velling en vergrooing van den houtinvoer in bepaalde landen.
- b. verbeterde exploitatie en gebruik van houtsoorten en sortimenten, die voorheen door den handel en de industrie niet werden gevraagd; een en ander is mogelijk door de gestadige verbetering van de techniek. Tegengaan van verspilling van hout.
- c. bebossching van boschgronden, waarvan de opstand in den oorlog is verwoest of geveld.

Zeer noodig is een doelmatige *boschexploitatie*. Deze laat over het algemeen nog veel te wenschen over. In bepaalde landen in de gematigde streken blijkt slechts 25 % van het in de bosschen aanwezige hout door de industrieën te worden gebruikt.

Verbetering is mogelijk door:

- a. het nemen van maatregelen, die de industrieën nopen om een zoo hoog mogelijk percentage van het hout dat zij vellen ook te gebruiken.
- b. technische scholing, zoodat de houtgebruikers inzien dat zij zuinig met hout moeten zijn.
- c. technisch onderzoek in laboratoria.

Noodig is te trachten de vele, ons ook welbekende moeilijkheden bij de exploitatie van het tropische bosch te overwinnen (karakter tropisch bosch met vele soorten, waarvan slechts weinige als economisch bruikbaar zijn erkend; transport moeilijkheden; gebrek aan arbeidskrachten, zooals in Suriname). Aanbevolen wordt om zoo mogelijk de houtverwerkende industrieën in, of onmiddellijk nabij de bosschen te stichten (b.v. triplex; cellulose en papier). Hiermede moet hand in hand gaan een doelmatige herbepossching of verbetering der bosschen.

Om den *houthandel* zoo vlot mogelijk te doen verlopen is het noodig dat de regeeringen op de hoogte zijn van de import-vragen en de export-aanbiedingen der verschillende landen.

Voor de navolgende hoofdgroepen, die in de hiervoor genoemde kleine commissies van deskundigen zijn bestudeerd, zijn aanbevelingen ("recommandations") ten behoeve van de deelnemende landen opgemaakt, die als leidraad moeten dienen voor het werk van den Directeur-Generaal.

Deze aanbevelingen zijn verdeeld in twee categorieën; één categorie die zeer spoedig in behandeling moet worden genomen en één categorie die pas later, als het werk van F.A.O. op gang is, de aandacht vraagt. Teneinde het werk, vooral in het begin, niet te overladen zijn slechts de belangrijkste wenschen kenbaar gemaakt. Aanbevolen wordt een kleine advies-commissie in te stellen, die den Directeur-Generaal ter zijde zal staan bij het te verrichten werk. Reeds is in Washington door den Directeur-Generaal een voorloopig overleg gepleegd met boschbouwdeskundigen die daar onmiddellijk na afloop van de conferentie, toevalligerwijze aanwezig waren. Deze deskundigen hebben hun advies verstrekt over de in eerste instantie te verrichten werkzaamheden, die in hoofdzaak betrekking hebben op het verzamelen van statistisch materiaal.

1. *Boschpolitiek.*

F.A.O. zal, zoowel de instandhouding en de uitbreiding van de boschoppervlakte, als het instellen van een doelmatige boschwetgeving ter bescherming en verbetering der bosschen moeten bevorderen. Vanwege hun groote houtrijkdom nemen de oerbosschen een zeer bijzondere plaats in, vooral die in de tropen.

Het is noodig, dat F.A.O. op korten termijn alle noodige inlichtingen zal inwinnen over de boschpolitiek der verschillende landen om daardoor in staat te zijn andere landen desgevraagd van advies te dienen.

Ook over de wijze van voorlichting van het publiek en van de particuliere boschbezitters zal F.A.O. gegevens moeten verzamelen om desgevraagd andere landen te kunnen inlichten.

Voorts zal F.A.O. o.m. moeten adviseeren over de technische en economische betekenis van projecten van boschexploitatie maatschappijen, waarvoor geldleeningen worden gevraagd.

2. *Boschbeheer.*

Ten aanzien van de oorlogschade aan bosschen zal F.A.O. een overzicht moeten verzamelen en coördineerend moeten optreden bij de pogingen van de verschillende

landen om deze schade te herstellen. Voorts zal F.A.O. moeten beginnen met het verzamelen van gegevens over de verschillende bedrijfsmethoden, over het kostenvraagstuk, over kwestie's in zake de herkomst van zaden en planten, e.d. Zij zal voorts ten behoeve van de eerstvolgende conferentie voorbereidingen moeten treffen om te komen tot een internationale regeling voor het uitgeven van certificaten van echtheid voor zaden en plantsoenen.

Zoo noodig zal F.A.O. deskundige missie's uitzenden om bepaalde landen te helpen bij het uitvoeren van bebosschingswerkzaamheden.

3. *Boschbouw, boschproducten en landelijke welvaart.*

In veel nog onontwikkelde landen is het verband tusschen den boschbouw in het algemeen, de boschproducten en de welvaart van de landelijke bevolking zeer eng (brandstof, veeweiding, instandhouding van cultuurgrond, wisselbouw). Van belang is hier ook — zeker in de meer ontwikkelde landen — het zij. boerenbosch (klein boschbezit), dat voor den landbouwer van veel beteekenis kan zijn voor de houtvoorziening op de boerderij en veelal ook groot nut heeft, om zijn windbrekende werking in het cultuurlandschap. Overigens zijn deze bosschen uit een oogpunt van boschbeheer, moeilijke objecten. De noodzaak van instandhouding van bosschen in de bergen (schermbosschen) is wel algemeen erkend. Er moet worden gestreefd naar een natuurkundig en economisch juist evenwicht tusschen land- en boschbouw.

F.A.O. zal over deze kwesties en over de op dit stuk bestaande wetgeving inlichtingen moeten inwinnen om andere landen te kunnen voorlichten.

F.A.O. zal voorts gegevens moeten verzamelen over den aard en de verbetering van de hygiene en de sociale verzorging der boscharbeiders.

4. *Boschproducten en levensstandaard.*

Voor de noodzakelijke verbetering van den levensstandaard, in 't bijzonder van die der landelijke bevolking, is steeds meer hout noodig, niet alleen voor betere woningen enz., doch ook voor het verpakken van levensmiddelen e.d. Om in deze kwesties richting te kunnen geven zal F.A.O. gegevens moeten verzamelen over het houtgebruik door verschillende groepen der bevolking en zoo mogelijk minimale gebruikshoeveelheden per groep vaststellen.

5. *Boschbouwkundig onderzoek.*

Internationale samenwerking is onmisbaar om het boschbouwkundig onderzoek doelmatig uit te voeren en duplicaten te voorkomen. De reeds op dit gebied bereikte internationale samenwerking zal moeten worden voortgezet. Van veel belang is het voorts te bevorderen dat de door het onderzoek verkregen uitkomsten op de juiste wijze daadwerkelijk worden toegepast.

F.A.O. zal een overzicht moeten maken van de outillage en van de werkprogramma's van alle organisatie's e.d., die met boschbouwkundig onderzoek belast zijn. Zij kan dan bevorderen dat die punten in onderzoek worden genomen die voor een goede boschpolitiek noodig zijn. In dit verband verdienen de vele vraagstukken, die zich in de tropische bosschen voordoen bijzondere aandacht.

Voorts zal F.A.O. het tot standkomen van boschtechnische woordenboeken voor de belangrijkste talen moeten trachten te bevorderen.

6. *Boschbouw-onderwijs.*

Het herstel van de oorlogschade en de vooruitgang van de techniek, zoowel in den boschbouw als in de houtverwerkende industrieën, alsmede het toenemend gebruik van hout voor velerlei doeleinden, maakt het noodig bijzondere aandacht te schenken aan de opleiding van het technische personeel en van de vakarbeiders.

F.A.O. zal een overzicht moeten verzamelen van alle boschbouwscholen en behulpzaam moeten zijn bij het opnemen van het noodige contact tusschen deze onderwijsinrichtingen, dat gedurende de oorlogsjaren onderbroken is geweest. Ook zal het uitwisselen van leerkrachten en het regionaal overleg tusschen deze leerkrachten moeten worden bevorderd.

Voorts zal getracht moeten worden te bereiken dat het particuliere boschbezit, meer dan tot heden het geval is, vakkundig personeel in zijn dienst neme.

7. *Onderzoek en verwerking van boschproducten.*

Gebleken is dat, in 't bijzonder in landen die over groote oppervlakten bosch beschikken, de wijze van be- en verwerken van hout nog weinig vergevorderd is. Daarom

zal F.A.O. gegevens moeten verzamelen over de vorderingen en nieuwe technische vindingen in zake het be- en verwerken van hout, ten einde de landen die daaraan behoefte hebben te kunnen voorlichten.

Voorts zal F.A.O. bekendheid moeten geven aan nog weinig gebruikte houtsoorten, in 't bijzonder aan die uit de tropische bosschen.

8. *Verbetering van de houtindustrie en vermindering van houtverspilling.*

Het is noodig dat, zoowel bij houtexploitatie's als in de houtverwerkende industrieën doelmatiger wordt gewerkt, zoodat minder hout verloren gaat. F.A.O. zal gegevens moeten verzamelen over het houtverlies in de onderscheiden houtindustrieën, alsmede over het gebruik van brandhout. Zij moet een doelmatige werkwijze door boschexploitanten en in de houtverwerkende industrieën trachten te bevorderen, mede door het gebruik aan te bevelen van daarvoor passende machines en gereedschap.

9. *Statistiek.*

F.A.O. zal slechts dan op juiste wijze in het belang van den boschbouw in den ruimsten zin werkzaam kunnen zijn, indien beschikt wordt over goede statistische gegevens en wel in de eerste plaats over de oppervlakte en de productie-capaciteit van alle bosschen ter wereld. Het verzamelen van gegevens in hoofdzaak over de productie, de distributie en het gebruik van hout is reeds vóór en tijdens den oorlog door andere internationale organisaties begonnen; dit zal ononderbroken moeten worden voortgezet, zoowel ten behoeve van F.A.O. als van de betreffende landen zelve. Ook de gegevens over het gebruik van hout door industrieën, over voorraden en over prijzen, die veelal meer door bepaalde handelshuizen dan door de regeeringen der betreffende landen zijn verzameld, zullen ter beschikking van F.A.O. moeten komen.

Hoewel de onderscheiden landen verschillende eenheden voor „maat en gewicht” gebruiken en dit zullen blijven doen, moet hun worden gevraagd, het gebruik van factoren aan te bevelen voor de omrekening van de gebruikelijke eenheden in de eenheden die F.A.O. zal aannemen voor regionaal en internationaal gebruik.

Voorts zal F.A.O. moeten bevorderen dat in de techniek en de nomenclatuur van het statistisch werk zooveel mogelijk eenheid worde gebracht.

10. *Marktwezen.*

De houthandel is aan bepaalde vormen en gebruiken gebonden, terwijl de te leveren producten in de verschillende landstrekken vaak in van oudsher gebruikte afmetingen en vormen worden verhandeld. Dit brengt in veel gevallen onnoodige kosten voor de industrieën en consumenten met zich mede.

F.A.O. zal volledig van deze gebruiken op de hoogte moeten zijn en door middel van internationaal overleg moeten trachten hierin de gewenschte verbetering te brengen.

Voorts zal F.A.O. aan handelsondernemingen alle noodige inlichtingen moeten verstrekken.

Ongeveer 92% van al het in de wereld gevelde hout blijft in de landen waar het is gekapt. De 8% die wordt uitgevoerd is echter voldoende om hout bijna aan den top van de lijst van producten van den wereldhandel te plaatsen. In de Skandinavische landen en in Canada werken de houtindustrieën in hoofdzaak voor export ten behoeve van Engeland en andere landen in West Europa, het Middenlandsche Zeegebied en het Verre Oosten. Verwacht mag worden dat de internationale houthandel in de naoorlogsche jaren zal toenemen — zeker in waarde — zoodat „hout” een belangrijke post op de betalingsbalans van veel landen zal blijven.

Deze belangrijke handelsbewegingen van hout en houtproducten worden meer en meer beïnvloed door in- en uitvoerbepalingen en andere maatregelen der verschillende landen, die ook van invloed zijn op de ontwikkeling van bepaalde houtverwerkende industrieën en de meest economische ontwikkeling daarvan in den weg staan.

Om een inzicht te verkrijgen in de beschikbare en benodigde hoeveelheid hout, zou elk der landen jaarlijks een hout-balans („balance sheet”) moeten opmaken en deze verstrekken aan F.A.O., die voor publicatie zal zorgdragen. Verwacht wordt dat een dergelijke publicatie een gunstigen invloed op de houtmarkt zal hebben en vraag en aanbod gemakkelijker bij elkaar zal brengen.

Naast bovenstaande punten is in het boschbouwrapport nog gewezen op de betekenis voor F.A.O. van periodieke rapporten van elk der deelnemende landen over de vorderingen die ten aanzien van bosch en hout zijn gemaakt. Dit punt wordt in de bijzondere belangstelling van den Directeur-Generaal aanbevolen.

Tenslotte heeft de boschbouwcommissie den wensch uitgesproken dat, zoo mogelijk reeds in 1946, het 3e Internationale Boschbouwcongres zal worden gehouden, een en ander in aansluiting op de congressen die reeds in 1926 en 1936 hebben plaats gehad.